

SUOMEN RIISTAKESKUS
Pohjanmaa
Vapaudentie 32 b 22
60100 Seinäjoki
0294312273

PÄÄTÖS

Pvm	Nro
23.10.2014	2014-1-300-00211-3

Matti Oskari Kellokoski
Kokkolantie 825
69920 OKSAKOSKI

METSÄSTYSLAIN 41 A §:N MUKAINEN POIKKEUSLUPA

HAKIJA Matti Oskari Kellokoski

HAKEMUS Hakija on hakenut Suomen riistakeskukselta metsästyslain 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa 41 a §:n 3 momentissa säädetyllä perusteella seuraavasti:

Eläinlaji ja -määrä:	Ilves	1 kpl
Hakemusalue:	Perho	
Alueen pinta-ala:	64988 ha	

Hakemusalueen kartta on toimitettu hakemuksen liitteenä.

Hakemuksen mukaan alueella on tehty todetusti ainakin yksi pentuehavainto. Alueen ilvesten kokonaismäärä on 10-20 kpl.

Hakijan perustelee ilveksen metsästystä metsäpeuran vasojen ja metsäkauriiden suojelulla.

Välitoimenpiteet Hakijalta on pyydetty lisäselvitystä sähköpostilla 26.9.2014. Lisäselvitystä on pyydetty toimittamaan 8.10.2014 mennessä.

Hakijaa on pyydetty kuvaamaan tarkemmin hakemusalueen ilveskanta ja sen tilaa, ilveksen yksilöiden tai yksilöiden käyttäytymistä hakemusalueella, kuvaamaan tarkemmin metsäpeurojen ja metsäkauriiden suojelua ja toimenpiteitä sekä mahdollisia toimenpiteitä, jotka luvan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Hakijalta on pyydetty lisäselvitystä puhelinkeskustelussa Tossavainen/Kellokoski 23.10.2014.

Hakijan mukaan alueen ilveskanta on kasvanut viime vuosina. Ilvesten käyttäytyminen alueella on lajityypillistä käyttäytymistä. Ilvekset liikkuvat alueella runsastuneen kauriiden elinalueilla. Hakijan mukaan muuta toimenpidettä, kuin kannanhoidollinen metsästys ei ilveskannan harventamiseksi ole.

PÄÄTÖS Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:ssä tarkoitetun poikkeuslupan 41 a §:n 3 momentissa säädetyllä perusteella hakemuksen mukaisesti seuraavasti:

Ilves	1 kpl	01.12.2014 - 28.02.2015
-------	-------	-------------------------

Pyynnissä on sallittu käyttää metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja -menetelmiä.

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää hakemuksen karttaliitteeseen rajatulla alueella edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupa ei koske ilveksen naarasta, jota vuotta nuorempi pentu seuraa.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Pohjanmaan aluetoimistolle osoitteeseen pohjanmaa@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla kirjaamo.pohjanmaa@poliisi.fi osoitteeseen.

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään.

Perustelut

Keskeiset sovelletut säännökset

Ilves on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaan ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 3 §:ssä poikkeusluvan myöntämisen ajankohdista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää ilveksen, lukuun ottamatta naarasta, jota vuotta nuorempi pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi poronhoitoalueella lokakuun 1 päivästä helmikuun 28 päivään, karkausvuonna helmikuun 29 päivään ja muualla maassa joulukuun 1 päivästä helmikuun 28 päivään, karkausvuonna helmikuun 29 päivään.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvun myöntämisedellytykset täyttyvät. Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästyksen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 2 momentin mukaan poikkeuslupa on voimassa määräajan, jonka on vastattava poikkeusluvun tarkoitusta.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvun saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille metsästyslain 41 §:ssä tarkoitetun poikkeusluvun nojalla tapahtuneen riistaeläimen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvun voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Asianomaisesta rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (725/2014). Asetus on voimassa 19.9.2014-31.7.2015.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut ilveskannan hoitoa Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa. Ilveskannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 15.12.2006.

Suotuisa suojelutaso

Poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettujen poikkeuslupien perusteella saaliiksi saatujen ilvesyksilöiden suurin sallittu määrä. Ao. määrä saa olla enintään 503 yksilöä. Poronhoitoalueella saalismäärää ei rajoiteta.

Poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 2 §:ssä säädetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa mainitulla perusteella metsästettäväksi sallittavien ilvesten määrät alueellisesti. Määrät voivat olla alueellisesti seuraavat:

- 1) Kainuun maakunnan poronhoitoalueen ulkopuolisella alueella lukuun ottamatta Vaalan kuntaa, Keski-Suomen maakunnassa lukuun ottamatta Kuhmoisten kuntaa, Pohjois-Savon, Etelä-Savon, Pohjois-Karjalan, Etelä-Karjalan sekä Kymenlaakson maakunnissa sekä Päijät-Hämeen maakuntaan kuuluvissa Sysmän ja Hartolan kunnissa sekä Heinolan kaupungissa enintään 228 yksilöä; ja
- 2) Pohjois-Pohjanmaan maakunnan poronhoitoalueen ulkopuolisella alueella ja

Kainuun maakuntaan kuuluvassa Vaalan kunnassa, Keski-Suomen maakuntaan kuuluvassa Kuhmoisten kunnassa, Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan, Etelä-Pohjanmaan, Satakunnan, Pirkanmaan, Kanta-Hämeen, Uudenmaan ja Varsinais-Suomen maakuntien alueella sekä Päijät-Hämeen maakunnan alueella lukuun ottamatta Sysmän ja Hartolan kuntia sekä Heinolan kaupunkia sekä Lapin maakunnassa Kemijärven ja Tornion kaupunkien ja Kemijärven kunnan alueella enintään 275 yksilöä.

Edellä tarkoitettu asetus annetaan vuosittain. Asetuksen perustana on kulloinkin Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen antamat ilvestä koskevat kantatiedot. Näin ollen asetuksen nojalla sallittavan pyynnin osalta on otettu huomioon se, että mahdollisesti myönnettävien poikkeuslupien nojalla tapahtuva pyynti ja saatu saalis asetettujen ylärajojen puitteissa ei vaaranna poikkeamisen kohteena olevan lajin suotuisaa suojelun tasoa.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on antanut (viimeisin lausunto 16.5.2014) maa- ja metsätalousministeriölle lausunnon ilvesten määrästä Suomessa. Lausunnon mukaan Suomessa oli vuotta vanhempia ilveksiä ennen metsästyskautta 2014-2015 yhteensä 2740-2890 yksilöä, joista 90-145 yksilöä poronhoitoalueella ja 2650-2745 yksilöä muualla Suomessa. Ilvespentueita arvioitiin olleen 496-546 vuonna 2013.

Edellä tarkoitettua Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen lausunnon mukaan Suomen riistakeskus Pohjanmaan toiminta-alueella oli 150-160 vuotta vanhempaa ilvestä ennen metsästyskautta 2014-2015. Arvioitu pentueiden määrä vuonna 2013 oli samaisella alueella 25-27.

Hakemusalueella on tehty ajanjaksolla 01.09.2013-30.09.2014 kohtalaisesti ilveshavaintoja. Havaintoja on kirjattu Tassuun 7 kpl. Hakemusalueella on tehty pentuehavaintoja 1 kpl. RKTL:n kanta-arviossa on määritetty useita pentueita hakemusalueen vaikutuspiirissä. Hakemusalueella on kirjattu 1 erillinen pihahavainto. Hakemusalue on metsäpeuran keskeisimpiä elinalueita ja alueelle on levittäytynyt kauriskanta.

Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa suotuisaa suojelun tasoa on tarkasteltu EU:n luontodirektiivin pohjalta. Sen mukaan lajin suojelun taso on suotuisa, kun
1) kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjen elinkelpoisena osana,
2) lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja
3) lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö.

Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa todetaan (vahvistettu 15.12.2006), että Suomen ilvespopulaatio on saavuttanut suotuisan suojelun tason. Kun verrataan Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen antamia uusimpia ilvestä koskevia kantatietoja Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa käytettyihin tietoihin, voidaan todeta, että ilveksen minimikanta-arvio on noin kaksinkertaistunut niin poronhoitoalueella kuin muun Suomen kannanhoitoalueella. Ilves on runsastuessaan myös levittäytynyt uusille elinalueille, joten ilvestä tavataan tätä nykyä lähes koko maassa.

Ilveskannassamme lisääntyvien yksilöiden määrä on niin suuri, että sukusiitoksen aiheuttamilta haitallisilta vaikutuksilta voidaan välttyä. Ilveskannamme on myös edelleen yhteydessä itärajan takaiseen ilvespopulaatioon. Lisäksi ilvestä tavataan yhä enemmän myös Lapin länsiosissa, jossa on myös paikallisia ilvestihentymiä. Ilvesten liikkuminen Skandinavian ja Venäjän välillä ei ole uhattuna etenkin kun niillä on esteetön mahdollisuus liikkua kevät- ja kesäaikaan, jolloin ilves on rauhoitettu ja

yksittäiseen vahinkoyksilöön kohdennettu poikkeuslupapyyntikin sulan maan aikana on käytännössä aika mahdotonta.

Ilves ei ole myöskään yhteen elinympäristöön erikoistunut laji, vaan se asustaa hyvin laajasti erilaisia metsiä ja muita ympäristötyyppejä, joten ei ole odotettavissa, että ilvestä uhkaksi elinympäristöjen häviäminen. Lisäksi luontodirektiivin lajiraportoinnissa jaksolla 2006-2012 ilveksen arvioidaan levinneisyytensä ja populaatiokoon perusteella olevan suotuisan suojelun tasolla. Suomen ilveskanta on saavuttanut myös uhanalaisuusluokituksessa ratkaisevan 1000 lisääntymiskykyisen yksilön määrän.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on hakemusalueen ilveskannasta käytettävissä olevat Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen antamat tiedot ja muutoin saadut tiedot sekä Suomen ilveskannan hoitosuunnitelmassa esitetyt tiedot ja linjaukset, jolloin Suomen riistakeskus katsoo, että päätöksen mukaisella poikkeamisella ei haitata lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Muun tyydyttävän ratkaisun käyttö

Poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annettuun maa- ja metsätalousministeriön asetukseen liittyvään muistioon kirjattujen perustelujen mukaan ilveksen kannanhoidossa suurimpana haasteena ei niinkään ole kannan säilyvyys, vaan kannan kasvusta johtuva tuottavuuden lisääntyminen, siitä seuraava kannan levittäytyminen ja ilveksen esiintymisen laajentuminen. Tällöin suurimmat ongelmat liittyvät ihmisten sietokyvyn lisäämiseen ja parantamiseen. Vaikka ilvestä yleisesti pidetään arvokkaana riistaeläimenä, ihmisiä ärsyttää ilveksen tapa saalistaa valkohäntäpeurojen, metsäkauriiden tai jäniksien ruokintapaikoilla, jolloin riistanhoitotyön koetaan valuvan hukkaan.

Suomen riistakeskus kartoitti keväällä 2012 metsäkauriin kannanhoidon haasteita ja tavoitteita riistanhoitoyhdistyksille suunnatulla kyselyllä. Kyselyyn vastanneiden 129 riistanhoitoyhdistyksen vastausten perusteella metsäkauriskanta oli laskenut viimeisen viiden vuoden aikana 67 %:ssa riistanhoitoyhdistyksistä. Yleisimmäksi syyksi metsäkauriskantojen laskulle riistanhoitoyhdistykset arvioivat kasvaneet suurpetokannat. Joillakin alueilla metsäkauriin, kuusipeuran ja myös metsäpeuran osalta metsästys on jo jouduttu lopettamaan.

Ilvespelkoa koetaan hyvin vähän, mutta varsinkin pihoihin tulevat ilvekset koetaan hyvin negatiivisesti. Lisäksi ilves aiheuttaa ongelmia porotaloudelle, turkistarhaukselle, karja- ja lammastaloudelle sekä myös metsästyskoirille metsästystilanteessa.

Ongelmaksi ei aina katsota pelkästään ilveksen aiheuttamia vahinkoja, vaan myös sen aiheuttamaa haittaa ja harmia, jotka koituvat vahinkojen ennaltaehkäisystä. Ajoittain ilveksiä tulee asutukseen ja pihapiireihin ja jotkut yksilöt voivat joko sairauden aiheuttaman nälkiintymisen tai oppimisen kautta toistuvasti hakea ravintoa pihapiireistä. Myös nuoret vaeltavat ilvesyksilöt saattavat vierailta pihapiireissä helppoa ravintoa, kuten kotikissoja ja piharusakoita saalistamassa. Vaikka vierailut eivät johtaisi varsinaisiin vahinkoihin, ne aiheuttavat alueella yleensä vaatimuksia pihailvesten poistamiseksi. Ihmisten sietokykyä voidaan lisätä ja samalla ilvesvastaisuutta vähentää sallimalla kannanhoidollinen metsästys, joka samalla lisää ilveksen arvostusta arvokkaana riistaeläimenä.

Pohjanmaan maakunnan ilveskannan tihentymäalueella ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua toteuttaa Suomen ilveskannan hoitosuunnitelman mukainen ilveskannan

kasvun rajoittaminen ottaen huomioon kestävän käytön periaate, ja tavoitteeksi asetettu tasaisempi kannantiheys. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriön tavoitteena on saattaa ilvespopulaatio kehitysuralle, josta voidaan käyttää nimitystä vakaa populaatio.

Maa- ja metsätalousministeriön linjauksen mukaan ilveksiä ei myöskään Suomessa siirretä paikasta toiseen.

Edellä olevan perusteella on katsottu, että ilveskanta on kyseisellä alueella niin suuri, että poikkeuslupia voidaan myöntää metsästyslain 41 a §:n 3 momentin nojalla.

Lisäksi Suomen riistakeskus on ottanut huomioon luontodirektiivissä mainitut myöntämisperusteet ja niiden tulkintasisällöt, mitkä ovat muotoutuneet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisujen sekä luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan ohjeasiakirjan kautta. Ohje on tarkin ohjeistus luontodirektiivin tulkintaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisuja lukuun ottamatta. Ohje perustuu pääosin keskeisiin Euroopan yhteisön tuomioistuimen ratkaisuihin sekä komission oikeuspalvelun näkökulmiin tietyissä erityiskysymyksissä sekä Artikla 12-työryhmän työpanokseen. Ohje on tarkoitettu takaamaan yhteinen ymmärrys sekä kansallisten että alueellisten viranomaisten, suojelutahojen sekä muiden tahojen kesken, niiden jotka ovat vastuussa tai mukana luontodirektiivin toimeenpanossa. Se pyrkii tarjoamaan käytännöllisiä ja joustavia tapoja säännösten soveltamiseen huomioiden olemassa olevan lainsäädäntökehityksen. Myös EY -tuomioistuin on hakenut tulkintaansa tukea ohjeesta. Suomen riistakeskuksen käsityksen mukaan tulkintaohje luo selkeän ja johdonmukaisen perustan 16 artiklan soveltamiselle. Tulkintaohjeessa nimenomaisesti suositellaan luontodirektiivin 16 artiklan 1 e-poikkeusperusteen käyttöä eli kannanhoidollista metsästystä silloin, kun jäsenvaltiossa on tiettyä lajia koskeva hoitosuunnitelma käytössä. Esimerkkinä EU:n komissio mainitsee ilveksen hoitosuunnitelman Latviassa. Komissio toteaaakin, että rajoitetulla ja tiukasti kontrolloidulla metsästäjien toimesta tapahtuvalla pyynnillä voidaan katsoa olevan positiivinen vaikutus populaatioon ja yleiseen mielipiteeseen. Siksi toiminta noudattaa täysin luontodirektiivin 16 artiklan 1 e-kohtaa.

Lisäksi Korkein hallinto-oikeus on ratkaisussaan todennut, että kannanhoidollisella perusteella myönnettyissä poikkeusluvuissa, joiden tarkoituksena on hidastaa ilvesten määrän lisääntymistä ja kannan tihentymistä, ei ole edellä mainitun kannanhoidollisen tavoitteen saavuttamiseen käytettävissä muuta tyydyttävää ratkaisua kuin valikoiden ja rajoitetusti tapahtuva metsästys (KHO taltionumero 2390, 19.8.2014).

Päätöksessä on myös otettu huomioon poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annettuun maa- ja metsätalousministeriön asetukseen liittyvään muistioon kirjatut perustelut metsästyksen toteuttamisen tarpeesta. Poikkeuslupa-alueella ei siten ole muuta tyydyttävää ratkaisua kuin poiketa ilveksen rauhoituksesta päätöksen mukaisesti.

Rajattu alue

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvuista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvian myöntämisedellytykset täyttyvät. Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvuista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentin mukaisia poikkeuslupia tulee myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen. Suomen riistakeskus katsoo Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen ilveskannasta antamien tietojen perusteella, että poikkeuslupa

voidaan myöntää haetulle alueelle.

Poikkeuslupa-aika

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää ilveksen, lukuun ottamatta naarasta, jota vuotta nuorempi pentu seuraa, pyydystämiseksi tai tappamiseksi poronhoitoalueella lokakuun 1 päivästä helmikuun 28 päivään, karkausvuonna helmikuun 29 päivään ja muualla maassa joulukuun 1 päivästä helmikuun 28 päivään, karkausvuonna helmikuun 29 päivään. Näin ollen poikkeuslupa on voitu myöntää päätöskohdassa tarkoitettulle ajanjaksolle.

Sallitun pyynnin määrä

Suomen riistakeskuksen Pohjanmaan aluetoimistolle on tullut maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (725/2014) 2 §:n 2 kohdan mukaiselta alueelta 18 hakemusta, joissa haetaan poikkeuslupaa 68:n ilveksen metsästämiseen. Suomen riistakeskus on linjannut, että ilvestä koskevia kannanhoidollisia poikkeuslupia kohdennetaan painotetusti alueille, joissa ilveskanta on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen antamien tietojen mukaan tiheä (viimeisin lausunto 16.5.2014). Läntisellä alueella poikkeuslupia on erityisesti kohdennettu Varsinais-Suomen ja Etelä-Hämeen aluetoimistojen alueille. Muualla alueella verotustaso on hieman matalampi, jotta ilvestiheimmille alueille saadaan korkeampi verotustaso.

Suomen riistakeskus katsoo Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen ilveskannasta antamien tietojen perusteella, että päätöksen nojalla voidaan pyytää päätöskohdan mukainen eläinmäärä.

Päätöksessä on myös otettu huomioon poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annettuun maa- ja metsätalousministeriön asetukseen liittyvään muistioon kirjatut perustelut ilveskannan hoitosuunnitelman toimenpiteiden toteuttamisesta. Perustelujen mukaan poronhoitoalueella pyritään edelleen ensisijaisesti vähentämään ilveksen aiheuttamia erityisen merkittäviä vahinkoja kannanhoidollisilla ja vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla. Muun Suomen alueella kannanhoidollisella metsästyksellä pyritään kannan kasvun hidastamiseen, tihentymien purkamiseen ja joillain alueilla metsästys voi johtaa myös kannan harvenemiseen alueellisesti. Tavoitteena on kuitenkin, että ilveskanta koko maan mittakaavassa säilyy elinvoimaisena, ilveksen läsnäolosta aiheutuvat haitat minimoidaan ja ilveskanta pidetään ihmisarkana. Asetuksen mukaisen kannanhoidollisen metsästyksen tavoitteena on saattaa ilvespopulaatio kehitysuralle, josta voidaan käyttää nimitystä vakaa populaatio.

Loppuyhteenveto

Hakijalle myönnetään metsästyslain 41 a §:n 3 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa ilveksen tappamiseen päätöskohdan mukaisesti, koska muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Kyseisen määrän tappaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella. Ajallisesti ja määrällisesti rajattu poikkeuslupa on myönnetty vain ilveksen vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan pyyntiin. Mahdollistettu pyynti toteuttaa ilveskannan hoitosuunnitelman toimenpiteiden toteuttamista. Pyyntissä on noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään.

Edellä mainituilla perusteilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

Päätöksen täytäntöönpano

Tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön Päätös -kohdassa mainitun ajanjakson alusta lukien muutoksenhausta huolimatta riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin nojalla. Muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentti, 41 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 3 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, poikkeusluvalla sallittavasta ilveksen metsästyksestä metsästysvuonna 2014-2015 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (725/2014) 1-3 §, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuonna 2014 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1023/2013) 1 §:n 1 momentin 8 kohta.

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Sami Tossavainen 029 431 2304

SUOMEN RIISTAKESKUS

Julkiset hallintotehtävät

Keijo Kapiainen

julkisten hallintotehtävien päällikön sijaisena, riistapäällikkö

Sami Tossavainen

esittelijä, vs. riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta

JAKELU

Tiedoksi:

Perhon riistanhoitoyhdistys

Pohjanmaan poliisilaitos

Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri

MAKSU

Käsittelymaksu

Käsittelymaksu 80e maksettu sähköisesti

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen tyytymätön voi hakea siihen muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen kirjallisella valituksella.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä, joka osoitetaan hallinto-oikeudelle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- valittajan nimi ja kotikunta
- päätös, johon haetaan muutosta
- millä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi sekä perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelämä.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja, jollei asiamiehenä toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun. Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- Jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähettile, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta.
- Jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta.
- Jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä sen katsotaan tulleen tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene.
- Jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä.
- Jos päätös tai kuulutus sen nähtävänä pitämisestä on julkaistu virallisessa lehdessä tai julkisella kuulutuksella ilmoitustaululla, katsotaan tiedoksisaannin tapahtuneen seitsemäntenä päivänä siitä päivästä, jolloin kuulutus virallisessa lehdessä on julkaistu tai kuulutus pantu ilmoitustaululle.

Valituskirjelmän toimittaminen

Valituskirjelmän voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä tai asiamiestä tai lähettä käyttäen. Postittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Valituksen on saavuttava viranomaiselle virka-aikana ennen 30 päivän valitusajan päättymistä, jotta valitus voidaan tutkia. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän virka-ajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeus perii pääsääntöisesti valitusasian käsittelystä oikeudenkäyntimaksua 97 euroa tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetun lain (701/1993) nojalla.

Hallinto-oikeuden osoite

Vaasan hallinto-oikeus
PL 204
65101 VAASA
vaasa.hao@oikeus.fi
029 5642780

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuonna 2014 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1023/2013) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot
- päätös, johon oikaisua haetaan, miltä kohdin maksuun haetaan oikaisua, mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteella oikaisua vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös tai muu asiakirja, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä.
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja

Aika oikaisuvaatimuksen tekemiselle

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.